Ústav fyzikální elektroniky PřF MU

FYZIKÁLNÍ PRAKTIKUM

Fyzikální praktikum 2

Zpracoval: Artem Gorodilov Naměřeno: 18. prosince 2023

Obor: Astrofyzika **Skupina:** Čt 8:00 **Testováno:**

Úloha č. 1: Studium elektromagnetické indukce

 $T = 20.8 \, {}^{\circ}\text{C}$

p = 981 hPa

 $\varphi = 43 \%$

1. Zadání

Změřit závislost tvaru napěťových impulsů na cívce na výchylce kyvadla s magnetem.

Určit poloměr cívky a magnetický moment magnetu.

Vyšetřit tlumení indukovaných impulzů.

2. Teorie

2.1. Závislost indukovaných pulzů na výchylce, poloměr cívky a magnetický moment magnetu

Jev elektromagnetické indukce lze zkoumat pomocí systému znázorněného na obrázku (1). Tento systém se skládá z permanentního magnetu připevněného ke dvojitému kyvadlu, které kýváním indukuje napěťové impulsy v blízké cívce. Tyto impulsy jsou kvantitativně analyzovány pomocí analogově-digitálního převodníku připojeného k počítači, což umožňuje přesné měření jejich časových charakteristik.

Klíčem k naší analýze je Faradayův zákon elektromagnetické indukce:

$$U = -\frac{d\Phi}{dt} \tag{1}$$

který popisuje, jak změny magnetického toku v obvodu způsobují elektromotorickou sílu (EMF) v cívce. Když cívkou prochází magnet, měnící se magnetické pole způsobuje kolísání indukovaného napětí. Situaci lze vidět na obrázku (2).

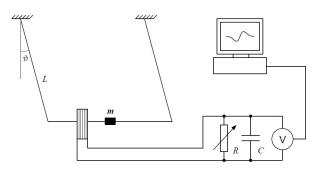

Figure (1) Schéma experimentálního plánu. Permanentní magnety prolétávají cívkou, v níž se indukuje napětí, které je zaznamenáváno počítačem. Cívka je zatížena

proměnným odporem o odporu R, který omezuje proud v obvodu, a tím přímo ovlivňuje elektromagnetický útlum pohybu magnetů. K potlačení vysokofrekvenčního šumu se používá kondenzátor s malou kapacitou C (standardně 100 nF).

Za předpokladu konstantní rychlosti magnetu při průchodu cívkou odvodíme vztahy týkající se poloměru cívky, rychlosti magnetu a amplitudy indukovaného napětí:

$$\Delta t = \frac{a}{v_m} \tag{2}$$

kde a je poloměr cívky. Také:

$$\Delta t = t_{max} - t_{min} \tag{3}$$

kde $t_m in$ je minimální čas a $t_m ax$ je maximální čas

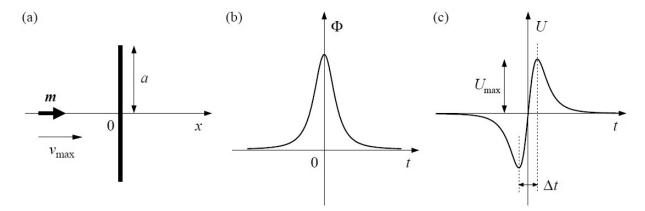

Figure (2) (a) Boční pohled na kruhovou cívku o poloměru a, kterou prochází magnet s dipólovým momentem m. (b) Závislost magnetického a proudu na čase. (c) Napětí indukované v kruhovém závitu.

$$v_m = 2\sqrt{gL} \sin\left(\frac{\vartheta_{max}}{2}\right) \approx \sqrt{gL} \vartheta_{max}$$
 (4)

kde g je místní zrychlení volného pádu, L je délka kyvadla a ϑ_{max} je amplituda výchylky kmitů. V tomto případě je amplituda napěťových impulsů

 U_{max} přímo úměrná úhlu vychýlení kmitání.

$$U_{max} = \frac{U - U_{min}}{2} \tag{5}$$

kde U_{min} je minimální napětí a U je maximální napětí.

$$U_{max} = k\vartheta_{max} \tag{6}$$

kde k je koeficient úměrnosti.

Magnetický dipólový moment m lze určit na základě znalosti koeficientu úměrnosti k a poloměru cívky a:

$$m = \frac{25\sqrt{5}}{24} \frac{ka^2}{\mu_0 N \sqrt{gL}} \tag{7}$$

kde N je počet závitů cívky a μ_0 je permeabilita vakua.

2.2. Tlumení indukovaných pulzů

Dále zkoumáme účinky tlumení indukovaných impulzů. Tyto účinky vznikají jak mechanicky, zejména v důsledku odporu vzduchu, tak elektromagneticky. K určení mechanického koeficientu tlumení β můžeme použít následující vzorec:

$$U_M(t) = U_{M,0}e^{-\beta t} \tag{8}$$

kde $U_{M,0}$ je počáteční napětí při daném odporu a $U_M(t)$ je napětí v čase t.

Pro určení elektromagnetického útlumu α můžeme použít vzorec:

$$U_M(t) = U_{M,0} - \alpha t \tag{9}$$

kde $U_{M,0}$ je počáteční amplituda při daném odporu a $U_M(t)$ je amplituda v čase t.

3. Měření

3.1. Závislost indukovaných pulzů na výchylce, poloměr cívky a magnetický moment magnetu

Po změření t_{min} , t_{max} , U_{min} a U s různými hodnotami úhlu vychýlení ϑ_{max} byly vypočteny hodnoty Δt , U_{max} a v_m pomocí vzorců (3), (5) a (4). Údaje jsou uvedeny v tabulce (1). Tabulkové údaje pro výpočet:

$$g = 9.80998 \text{ ms}^{-2}$$

 $L = 1.7 \text{ m}$

Poté jsme vykreslili závislost rychlosti magnetu v_m na čase Δt . Graf je znázorněn na obrázku (3). Poté jsme provedli nilineární aproximaci podle vzorce (2), po které jsme získali hodnotu poloměru cívky a:

$$a = 21(3) \text{ mm}$$

Dále jsme vynesli graf závislosti počátečního úhlu vychýlení magnetu ϑ_{max} na čase Δt . Graf je znázorněn na obrázku (4). Provedli jsme nilineární aproximaci, ze které jsme získali hodnotu konstanty úměrnosti A:

$$A = 294(4) \circ s^{-1}$$

Vidíme tedy, že Δt je nepřímo úměrná v_m a ϑ_{max} .

ϑ_{max} [°]	t_{min} [s]	U_{min} [V]	t_{max} [s]	U [V]	$\Delta t [s]$	$v_m [\mathrm{m/s}]$	U_{max} [V]
2	0.5929	-0.219563	0.7396	0.228184	0.1467	0.142542	0.223874
3	0.5487	-0.313897	0.6526	0.336115	0.1039	0.213800	0.325006
4	0.5490	-0.450404	0.6241	0.459603	0.0751	0.285041	0.455004
5	0.5625	-0.586413	0.6207	0.583596	0.0582	0.356261	0.585004
6	0.5684	-0.720173	0.6133	0.719738	0.0449	0.427453	0.719955
7	0.5099	-0.827738	0.5499	0.831375	0.0400	0.498613	0.829557
8	0.5633	-0.980767	0.5966	0.978447	0.0333	0.569735	0.979607
9	0.5633	-1.106299	0.5932	1.111117	0.0299	0.640814	1.108708
10	0.5175	-1.207273	0.5444	1.215622	0.0269	0.711844	1.211448

Table (1) Vysledky měření závislosti rychlosti magnetu v_m na čase $t_{max} - t_{min}$, počátečního úhlu vychýlení magnetu ϑ_{max} a amplitudy napěťových impulsů U_{max} na počátečním úhlu vychýlení magnetu ϑ_{max} .

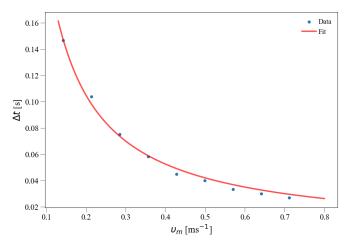

Figure (3) Zavislost rychlosti magnetu v_m na čase Δt .

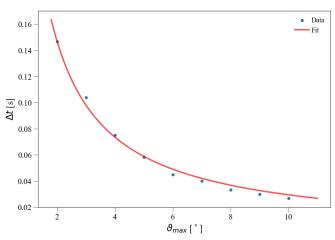

Figure (4) Zavislost počátečního úhlu vychýlení magnetu ϑ_{max} na čase $\Delta t.$

Vynesli jsme také závislost amplitudy napěťových impulsů U_{max} na počátečním úhlu vychýlení magnetu ϑ_{max} . Graf je uveden na obrázku (5). Provedli jsme lineární aproximaci, ze které jsme získali hodnotu konstanty úměrnosti k:

$$k=0.127(2)~\tfrac{V}{\circ}$$

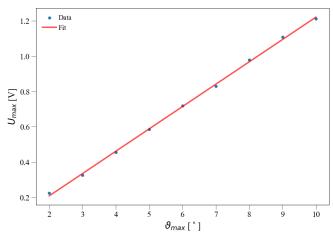

Figure (5) Zavislost amplitudy napěťových impulsů U_{max} na počátečním úhlu vychýlení magnetu ϑ_{max} .

Odtud jsme podle vzorce (7) zjistili hodnotu magnetického dipólového momentu m:

$$m = 1.34(7) \text{ Am}^2$$

Tabulkové údaje pro výpočet:

$$N = 1000$$

$$\mu_0 = 4\pi \cdot 10^{-7} \text{ N m}^{-1}$$

3.2. Tlumení indukovaných pulzů

Pro analýzu tlumení kmitů analyzujeme závislost napětí indukovaného v cívce U_M průchodem kyvadla přes ni na čase t. Za tímto účelem nastavíme různá napětí R, abychom si mohli představit míru tlumení kmitů.

Nejprve jsme analyzovali kmitání při odporech 1 $M\Omega$ a 1 $k\Omega$. Poté jsme vzali pouze maxima špiček a exponenciálně je aproximovali pomocí vzorce (8), čímž jsme získali koeficient β pro každé z těchto napětí. Výsledky jsou uvedeny na obrázku (6).

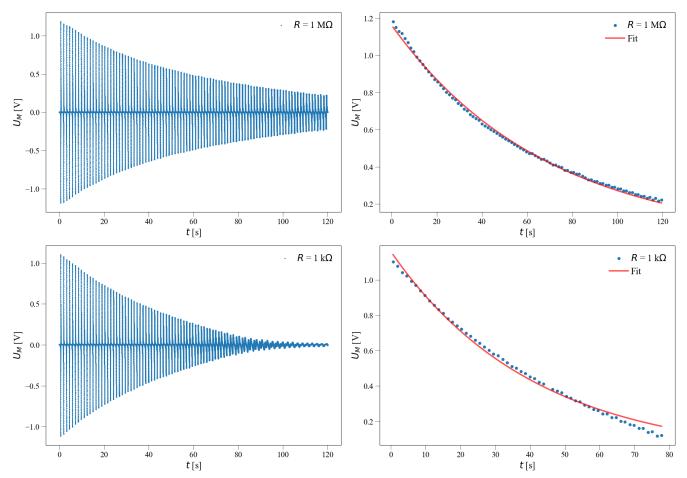

Figure (6) (vlevo nahoře) napětí při odporu R=1 M Ω , (vpravo nahoře) maxima napětí při odporu R=1 M Ω , (vlevo dole) napětí při odporu R=1 k Ω .

Získali jsme tedy koeficienty $\beta_{1M\Omega}$ a $\beta_{1k\Omega}$ a napětí $U_{M,0}$ pro odpory 1 M Ω a 1 k Ω :

$$\beta_{1M\Omega} = 0.01451(1) \text{ s}^{-1}$$
 $\beta_{1k\Omega} = 0.0245(3) \text{ s}^{-1}$
 $U_{M,1M\Omega} = 1.163(4) \text{ V}$ $U_{M,1k\Omega} = 1.161(9) \text{ V}$

Poté jsme změřili závislost maximálního pulzního napětí U_M na čase t pro odpory $20\Omega,\ 40\Omega,\ 60\Omega,\ 80\Omega,\ 100\Omega,\ 120\Omega,\ 150\Omega$ a $200\Omega.$

Protože se jedná o relativně malý odpor, musíme vypočítat indukované napětí s ohledem na odpor cívky R_C . To lze provést podle následujícího vzorce:

$$U_{M,ind} = \frac{R_C + R}{R} U_M \tag{10}$$

kde R je nastavený odpor.

Poté jsme naměřené hodnoty zakreslili do grafu závislosti maximálních pulzů indukovaného napětí $U_{M,ind}$ na čase t, načež jsme pro každé z měření provedli lineární aproximaci podle vzorce (9).

Výsledky jsou uvedeny na obrázku (7).

Tak jsme získali hodnoty koeficientu α pro každé z měření.

Hodnoty koeficientu α :

$$\alpha_{20\Omega} = -0.154(3) \text{ s}^{-1}$$
 $\alpha_{100\Omega} = -0.063(1) \text{ s}^{-1}$ $\alpha_{40\Omega} = -0.112(2) \text{ s}^{-1}$ $\alpha_{120\Omega} = -0.0554(9) \text{ s}^{-1}$ $\alpha_{60\Omega} = -0.081(1) \text{ s}^{-1}$ $\alpha_{150\Omega} = -0.0496(7) \text{ s}^{-1}$ $\alpha_{200\Omega} = -0.0416(7) \text{ s}^{-1}$

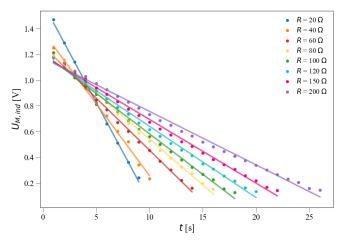

Figure (7) Zavislost maximálních pulzů indukovaného napětí $U_{M,ind}$ na čase t pro odpory 20Ω , 40Ω , 60Ω , 80Ω , 100Ω , 120Ω , 150Ω a 200Ω .

Pro ověření linearity závislosti koeficientu α na odporu R vykreslíme tyto hodnoty a lineárně je aproximujeme. Po aproximaci jsme získali následující hodnotu součinitele úměrnosti A:

$$A = 0.097(6) \frac{s}{V\Omega}$$

Poté zkontrolujeme, kde přesně bude přímka procházet osou x. Výsledky jsou uvedeny na obrázku (8). Odtud vidíme, že přímka prochází osou x v bodě:

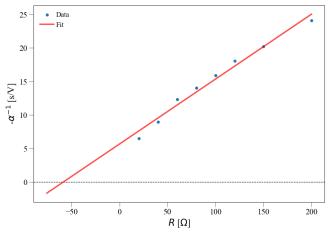

Figure (8) Zavislost koeficientu α na odporu R.

$$R = -58.7 \Omega$$

K výpočtu chyb byl použit následující kód:

```
#Importing the libraries
import matplotlib.pyplot as plt
import numpy as np
import pandas as pd
from scipy import stats
from scipy.optimize import curve_fit
from uncertainties import *
from uncertainties.umath import *
#Reading data
deg = pd.read_excel('data/deg.xlsx')
MOhm_max = pd.read_csv('data/1MOhm.max', sep='\s+', header=None) kOhm_max = pd.read_csv('data/1kOhm.max', sep='\s+', header=None) MOhm = pd.read_csv('data/1MOhm.dat', sep='\s+', header=None) kOhm = pd.read_csv('data/1kOhm.dat', sep='\s+', header=None)
Ohm_20 = pd.read_csv('data/20Ohm.max', sep='\s+', he
Ohm_40 = pd.read_csv('data/40Ohm.max', sep='\s+', he
Ohm_60 = pd.read_csv('data/60Ohm.max', sep='\s+', he
Ohm_80 = pd.read_csv('data/80Ohm.max', sep='\s+', he
Ohm_100 = pd.read_csv('data/100Ohm.max', sep='\s+',
Ohm_120 = pd.read_csv('data/120Ohm.max', sep='\s+',
Ohm_150 = pd.read_csv('data/150Ohm.max', sep='\s+',
Ohm_200 = pd.read_csv('data/20Ohm.max', sep='\s+',
                                                                                                                              header=None
                                                                                                                             header=None
                                                                                                                                   header=None
# Constants and values
\begin{array}{lll} L &=& 1.7 & \#m \\ N &=& 1000 \\ R\_C &=& 40 & \#Ohm \end{array}
g = 9.80998 \# m/s^2
mu_0 = 4*np.pi*10**(-7) #N/A^2
# Calculation
deg['dt'] = deg['t_max'] - deg['t_min']
deg['U_max'] = (deg['U'] - deg['U_min'])/2
deg['v_max'] = 2*np.sqrt(g*L)*np.sin(np.radians(deg['deg']/2))
# print(deg)
```

K výpočtu veličin a jejich nejistot byla použita knihovna Uncertinties pro Python: pypi.org/project/uncertainties. Kód je přiložen k protokolu.

4. Závěr

4.1. Závislost indukovaných pulzů na výchylce, poloměr cívky a magnetický moment magnetu

Byl změřen poloměr cívky a=21(3) mm a magnetický dipólový moment m=1.34(7) Am². Dukazuje to, že Δt je nepřímo úměrná v_m a ϑ_{max} .

4.2. Tlumení indukovaných pulzů

Byly změřeny koeficienty $\beta_{1M\Omega}=0.01451(1)$ s⁻¹ a $\beta_{1k\Omega}=0.0245(3)$ s⁻¹. Jejich rozdíl je způsoben elektromagnetickým tlumením. Hodnota součinitele úměrnosti A=0.097(6) $\frac{s}{V\Omega}$.

Bylo zjištěno, že přímka prochází osou x v bodě $R=-58.7~\Omega$. To ale muselo nastat při $R=40~\Omega$. Chyba je způsobena nepřesností měření koeficientu α pro dva poslední odporové hodnoty (150 Ω a 200 Ω).

```
Ohm_20['U_ind'] = Ohm_20[2] * ((20+R_C)/(20))
Ohm_40['U_ind'] = Ohm_40[2] * ((40+R_C)/(40))
Ohm_60['U_ind'] = Ohm_60[2] * ((60+R_C)/(60))
Ohm_80['U_ind'] = Ohm_80[2] * ((80+R_C)/(80))
Ohm_100['U_ind'] = Ohm_100[2] * ((100+R_C)/(100))
Ohm_120['U_ind'] = Ohm_120[2] * ((120+R_C)/(120))
Ohm_150['U_ind'] = Ohm_150[2] * ((150+R_C)/(150))
Ohm_200['U_ind'] = Ohm_200[2] * ((200+R_C)/(200))
# Define the polynomial function
\mathbf{def} \ \mathtt{polynomial\_fit} \, (\, \mathtt{values} \, \, , \, \, \, A) :
        return A/values
  \# \ Use \ curve\_fit \ to \ find \ the \ parameters \ A \\ initial\_guess = [0.02] \ \# \ Initial \ guess \ for \ parameters \ A \\ params, \ covariance = \ curve\_fit (polynomial\_fit, \ deg['v\_max'], \ deg['dt'], \ p0=initial\_guess) 
# Extract the optimized parameters
a_optimized = params
a_error = np.sqrt(np.diag(covariance))
a_comb = ufloat(a_optimized, a_error)
\# Print the optimized parameters print('a = ', a = comb * 10 * *(3), 'mm')
#Best-fit line
v_val = np.linspace(0.13, 0.8, 1000)
v_{fit} = polynomial_{fit}(v_{val}, a_{optimized})
# Define the polynomial function
\begin{array}{ll} \textbf{def} & \texttt{polynomial-fit} \ ( \ \mathtt{values} \ , \ \ A) : \\ & \textbf{return} & A/\ \mathtt{values} \end{array}
  \# \ Use \ curve\_fit \ to \ find \ the \ parameters \ A \\ initial\_guess = [0.02] \ \# \ Initial \ guess \ for \ parameters \ A \\ params, \ covariance = curve\_fit (polynomial\_fit, \ deg['deg'], \ deg['dt'], \ p0=initial\_guess) 
# Extract the optimized parameters
 A_optimized = params
A_error = np.sqrt(np.diag(covariance))
A_comb = ufloat(A_optimized, A_error)
# Print the optimized parameters
print('A=', A_comb*10**(3), 'deg_s')
deg_{val} = np.linspace(1.8, 11, 1000)
deg_fit = polynomial_fit(deg_val , A_optimized)
#Calculate linear regression
slope\;,\; intercept\;,\; r\_value\;,\;\; p\_value\;,\;\; std\_err\;=\; stats\;. \\ linregress\; (deg['deg']\;,\;\; deg['U\_max'])\; k\;=\; ufloat\; (slope\;,\;\; std\_err)
\mathbf{print}\,(\,f\,\,{}^{\backprime}k\,\underline{\ \ }=\,{}^{\backprime}\,,\ k\,,\ {}^{\backprime}V/\deg\,{}^{\backprime})
#Best fit line
u_fit = slope * np.array(deg['deg']) + intercept
m = \left( \left( 25*np.\,sqrt\left(5\right) \right)/24 \right) \ * \ \left( \left( k*a\_comb**2 \right)/(N*mu\_0*np.\,sqrt\left(g*L\right)) \right) \ * \ ufloat\left(53.2\,,2.3\right)
print(f'm=', m, 'Am^2')
# Define the polynomial function
def polynomial_fit(values, A, B):
    return A * np.exp(-B * values)
  \# \ Use \ curve\_fit \ to \ find \ the \ parameters \ A \ and \ B \\ initial\_guess = [1.5 \, , \ 0.02] \ \# \ Initial \ guess \ for \ parameters \ A \ and \ B \\ params \, , \ covariance = \ curve\_fit (polynomial\_fit \, , \ MOhm\_max[1] \, , \ MOhm\_max[2] \, , \ p0=initial\_guess) 
\# Extract the optimized parameters A_optimized, B_optimized = params
A_error, B_error = np.sqrt(np.diag(covariance))
U_M_0 = ufloat(A_optimized, A_error)
beta-M-ohm = ufloat (B-optimized, B-error)
#Best-fit line
MOhm\_fit = polynomial\_fit (MOhm\_max[1], A\_optimized, B\_optimized)
# Define the polynomial function
def polynomial_fit(values, A, B):
    return A * np.exp(-B * values)
# Use curve-fit to find the parameters A and B initial_guess = [1.5\,,~0.02] # Initial guess for parameters A and B
```

```
params, covariance = curve_fit(polynomial_fit, kOhm_max[1], kOhm_max[2], p0=initial_guess)
# Extract the optimized parameters
A_optimized, B_optimized = params
A_error, B_error = np.sqrt(np.diag(covariance))
U_M_0 = ufloat (A_optimized, A_error)
beta_k_ohm = ufloat (B_optimized, B_error)
#Best-fit line
kOhm\_fit = polynomial\_fit \left(kOhm\_max[1] \;,\; A\_optimized \;,\; B\_optimized \right)
#Calculate linear regression
slope, intercept, r_value, p_value, std_err = stats.linregress(Ohm_20[0], Ohm_20['U_ind']) \\ alpha_20 = ufloat(slope, std_err) \\ print(f'alpha_20_=', alpha_20, 'V/s') \\ alpha_20_fit = slope * np.array(Ohm_20[0]) + intercept
slope, intercept, r\_value, p\_value, std\_err = stats.linregress(Ohm\_40[0], Ohm\_40['U\_ind']) \\ alpha\_40 = ufloat(slope, std\_err) \\ print(f'alpha\_40\_e', alpha\_40, 'V/s') \\ alpha\_40\_fit = slope * np.array(Ohm\_40[0]) + intercept
slope, intercept, r_value, p_value, std_err = stats.linregress(Ohm_60[0], Ohm_60['U_ind'])
alpha_60 = ufloat(slope, std_err)
print(f'alpha_60_=', alpha_60, 'V/s')
alpha_60_fit = slope * np.array(Ohm_60[0]) + intercept
slope, intercept, r_value, p_value, std_err = stats.linregress(Ohm_80[0], Ohm_80['U_ind']) \\ alpha_80 = ufloat(slope, std_err) \\ print(f'alpha_80_=', alpha_80, 'V/s') \\ alpha_80_fit = slope * np.array(Ohm_80[0]) + intercept
                    intercept, r_value, p_value, std_err = stats.linregress(Ohm_100[0], Ohm_100['U_ind'])
alpha_100 = ufloat(slope, std_err)
print(f'alpha_100_=', alpha_100, 'V/s')
alpha_100_fit = slope * np.array(Ohm_100[0]) + intercept
slope, intercept, r_value, p_value, std_err = stats.linregress(Ohm_120[0], Ohm_120['U_ind']) \\ alpha_120 = ufloat(slope, std_err) \\ print(f'alpha_120 =', alpha_120, 'V/s') \\ alpha_120_fit = slope * np.array(Ohm_120[0]) + intercept
slope, intercept, r_value, p_value, std_err = stats.linregress(Ohm_150[0], Ohm_150['U_ind']) \\ alpha_150 = ufloat(slope, std_err) \\ print(f'alpha_150\_e', alpha_150, 'V/s') \\ alpha_150\_fit = slope * np.array(Ohm_150[0]) + intercept
slope, intercept, r_value, p_value, std_err = stats.linregress(Ohm_200[0], Ohm_200['U_ind']) \\ alpha_200 = ufloat(slope, std_err) \\ print(f'alpha_200_=', alpha_200, 'V/s') \\ alpha_200_fit = slope * np.array(Ohm_200[0]) + intercept
 alpha\_list = [-alpha\_20.nominal\_value**(-1), -alpha\_40.nominal\_value**(-1), -alpha\_60.nominal\_value**(-1), -alpha_60.nominal\_value**(-1), -alpha_60.nomin
 \begin{array}{l} **(-1)\,,\,\,-\text{alpha}_-80\,.\,\text{nominal\_value} **(-1)\,,\,\,-\text{alpha}_-100\,.\,\,\text{nominal\_value} **(-1)\,,\,\,-\text{alpha}_-120\,.\,\,\text{nominal\_value} \\ **(-1)\,,\,\,-\text{alpha}_-150\,.\,\,\text{nominal\_value} **(-1)\,,\,\,-\text{alpha}_-200\,.\,\,\text{nominal\_value} **(-1)\,] \\ \text{R\_list} = [20\,,\,\,40\,,\,\,60\,,\,\,80\,,\,\,100\,,\,\,120\,,\,\,150\,,\,\,200] \\ \end{array} 
                    intercept, r_value, p_value, std_err = stats.linregress(R_list, alpha_list)
A = ufloat(slope, std_err
print(f'A_=', A, 'V/s')
R_{\text{-values}} = np. linspace(-75.8, 200, 1000)
 A_fit = slope * R_values + intercept
```